

i Ministerierne. Saaledes som Lønningsloven for Centraladministrationens Embedsmænd i Fjor blev vedtagen, have Departementscheferne i Ministeriet en Begyndelsesløn af 6,000 Kr. og 500 Kr. i Alderstillæg hvert 4de Aar, stigende til 8,000 Kr. Ganske vist have Amtmændene tidligere haft et Alderstillæg mere, og altsaa har Slutningslønnen tidligere været 400 Kr. mere, men man mener dog, det er det bedste, at de lønnes ens. 13 Amtmænd have foruden deres Lønning Embedsbolig, hvortil de have Vedligeholdelsespligt, og 5 Amtmænd samt Overpræsidenten i København have Huslejegodtgørelse. Ligeledes have de paa Grund af deres særlige repræsentative Stilling 600 Kr. til Repræsentationsudgifter, og Forholdene her blive nu forandrede saaledes, at Repræsentationsudgifterne foreslaas lidt højere for Overpræsidenten og Stiftamtmandene. Dette skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal slutte med at anbefale disse Ændringsforslag under Nr. 1 og 2.

Valdemar Olsen: Naar det Mindretal, jeg har den Ære at tilhøre, har haft ondt ved at tiltræde det foreliggende Lovforslag, er det af to Grunde. For det første mene vi, at det egentlig ikke er Amtmændene, som i første Linie trænge til Lønforbedring. De Lønninger, her er Tale om at forhøje, ere i Forvejen ret høje. For det andet mene vi, at der ved Amtmandsinstitutionen er adskilligt af, hvad man kalder Omsvøbsdepartement, og som det kunde være ønskeligt at faa fjernet. Mindretallet har derfor i Udvalget rejst det Spørgsmaal, hvorvidt det var gør ligt ved samme Lejlighed at faa etableret en noget anden Forretningsgang ved Amtmandsembederne end den hidtil anvendte. Udvalget har haft en Konference med den højtærede Indenrigsminister om dette Spørgsmaal, og Ministeren har stillet sig meget velvilligt, for saa vidt som han har lovet at tage de Spørgsmaal, vi have rejst, under velvillig Overvejelse og søge at faa de Ulemper, der klæbe ved Amtmandsinstitutionen, rettede ved kommende Revisioner af Kontorholdsgodtgørelseslove.

Mindretallet mener, at der kunde spares en hel Del. Nu gaa alle Skrivelser fra de kommunale Raad til Ministeriet gennem Amtmændene og Svarene ligesaa. Mindretallet har ment, der intet var til Hinder for, at dette Omsvøb kunde spares, at man kunde lade de kommunale Raad skrive direkte til Ministeriet og dette direkte svare dem. Derved vilde

ikke alene adskilligt Arbejde for Amtmandsembederne spares, men tillige det store Gode opnaas, at de kommunale Raad fik hurtigere Besked om deres Sager end nu. Hvis man opnaar en saadan Indskrænkning i dette Omsvøbsdepartement, vil der efter Mindretallets Mening kunne spares betydeligt paa Kontorholdsudgifterne til Amtmændene, saa at Statskassen kunde yde denne Forhøjelse af Amtmandslønningerne uden i Grunden at faa Udgifterne til Amtmandsinstitutionen forøgede.

En anden Grund til, at vi have haft svært ved at gaa med til Forhøjelsen af disse i Forvejen store Lønninger, er den, at en Mængde Statsfunktionærer og Statsarbejdere i langt højere Grad trænger til en Lønforbedring. Ganske vist have vi i denne Samling faaet eller faa nogle Love, hvorved — hvad jeg har haft Lejlighed til at udtale min Anerkendelse af — en stor Mængde lavere lønnede Statsfunktionærer faa en ret betydelig Lønforbedring, men paa den anden Side er der en ikke ringe Mængde Statstjenestemænd og Arbejdere, som endnu ikke ere komne ind paa de Love, der ere vedtagne. Vi have omkring i Etaterne Lønarbejdere, mindre Statsfunktionærer, som have en Løn af fra 800 til 1,500 Kr., altsaa paa de Sæts, vi alle ere enige om bør forhøjes. Men mange af dem falde ikke ind under nogen af de nys vedtagne Love, og de trænge i højeste Grad til en Forbedring af deres Løn.

Naar vi dog trods alt ere gaaede med til Lønningsforhøjelsen for Amtmændene, er det i det sikre Haab, at den høje Regering vil gøre, hvad den formaar, for at bøde paa de lave Lønningsforhold for den Masse Statsarbejdere og Funktionærer, der endnu ikke have faaet nogen Lønforhøjelse og kun kunne vente den, hvis den høje Regering vil skride ind administrativt. Naar vi gaa med til disse Lønninger for Amtmænd, er det altsaa for det første i det Haab, at der kan tilvejebringes en lettere Forbindelse mellem de kommunale Raad og Regeringen, end der for Øjeblikket er gennem Amtmandsinstitutionen, og for det andet i det Haab, at Regeringen, naar vi gaa med dertil, vil gøre, hvad den formaar, for at de lavest lønnede af Statens Arbejdere og Funktionærer kunne faa en Løn, hvoraf de kunne leve.

Parkov: Ud fra de samme Betragtninger, som bleve gjort gældende af den ærede Ordfører for Flertallet, skal jeg give dette Lovforslag min Tilslutning.